

EXPRES

Nr 106 (1736)
ROK VI

ILUSTROWANY

ŚRODA

Bolesław Bierut, Prezydent Rzeczypospolitej, przewodniczący KC PZPR obchodzi dziś 59 rocznicę urodzin. W tym dniu serca wszystkich Polaków biją wspólnym rytmem uczucia do tego, którego całe życie było wielką walką o wyzwolenie naszego kraju z jarzma wrogu i ucisku, który przeczodzi Partii i Państwu w budowie socjalistycznej Polski.

„NARÓD NASZ — powiedział Prezydent Bierut na VI plenum KC PZPR — PRZEŻYWA W OBECNYM ETAPIE HISTORYCZNYM NAJGLEBSZY PROCES PRZEKSZTAŁCANIA SIĘ I PRZEKROSIENIA W SPOŁECZEŃSTWO SOCJALISTYCZNE”. W tym wielkim procesie historycznym naród nasz skupia wszystkie swe siły dookoła Prezydenta Bieruta, któremu dziś z okazji rocznicy urodzin życzy wielu lat życia dla Polski, dla socjalizmu.

Nowe rekordy górników polskich

WARSZAWA — Na polskim odcinku światowego frontu walki o pokój naród nasz odnosi co dzień nowe zwycięstwa, szybko zbliżając się do pełnego i przedterminowego wykonania ambitnych zobowiązań majowych.

Nieustannie podnoszą wydajność pracy czołowi polscy rębacze. W dniu 16 bm. Wiktor Markiewka osiągnął 588 proc. normy, a Szczepan Treła z kopalni „Chorzów” — 535 proc. Jeszcze lepszy wynik osiągnął w kopalni „Kleofas” rębacz chodnikowy Paweł Moczyński, który wykonał 640 proc. normy. Wielkim dniem w kopalni „Ludwik” był 17 kwietnia, kiedy IGNACY PIEKARSKI wspólnie z ładowaczem Bronisławem Bobkiem osiągnął wspaniały wynik — 850 proc. Piekarski zastosował własną metodę odstrzelania węgla i zobowiązał się wykonywać do dn. 1 maja dzień na normę wydobycia w granicach od 550 do 650 proc.

Inicjatorzy ohydnych zbrodni muszą być ukarani

Depesza Rządu Ludowej Korei do ONZ

PEKIN. — Z Phenianu donoszą, że minister Spraw Zagranicznych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej Pak Hen-en wystosował w dniu 15 kwietnia do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego ONZ i do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa notę, która stwierdza m. in.:

ONZ ignorując protesty rządu Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej nie uczyniła nic, aby położyć kres bestialstwom amerykańskich interwencji, które wywołują słusze oburzenie nie tylko narodu koreańskiego, lecz także demokratycznej opinii publicznej na całym świecie. A przecież każdy dzień wojny w Korei przynosi nowe cierpienia narodowi koreańskiemu i porażkę za sobą nowe ofiary niekczemnego bandytyzmu amerykańskich interwencji i ich pachołków, którzy usiłując bezskutecznie ujarzmić młody naród koreański, stają się coraz bardziej okrutni i wyścieś w wszelkich uczuciach ludzkich. Przykładów bestialskiego morder-

Naród radziecki kładzie podwaliny komunizmu

Pięciolatka wykonana

przedterminowo i z nadwyżką
Komunikat Państwowej Komisji Planowania i Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR

MOSKWA. Ogłoszono tu komunikat Państwowej Komisji Planowania ZSRR i Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR, o wynikach wykonania czwartego (pierwszego powojennego) planu 5-letniego ZSRR za lata 1946 — 1950:

Przyjęte przez Radę Najwyższą ZSRR w marcu 1946 roku powojenny plan 5-letni odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR na lata 1946 — 1950 został pomyślnie wykonany, a najważniejsze zadania planu wykonane zostały ze znaczną nadwyżką.

Wykonanie Planu 6-letniego w dziedzinie przemysłu

Komunikat stwierdza, że w okresie minionych 5 lat osiągnięto wielkie sukcesy w dziedzinie odbudowy i rozwoju przemysłu ZSRR.

Plan 5-letni przewidywał, że produkcja globalna całego przemysłu ZSRR w roku 1950 (ostatnim roku 5-letki), winna zwiększyć się o 43 proc. w porównaniu z przedwojennym rokiem 1940. Faktycznie w 1950 roku produkcja przemysłowa wzrosła o 73 proc. w porównaniu z rokiem 1940.

5-letni plan — wykonany został w dziedzinie przemysłu ZSRR przedterminowo w ciągu czterech lat i trzech miesięcy.

Wytyczone przez plan 5-letni zadania na rok 1950 w zakresie globalnej produkcji przemysłowej zostały wykonane z nadwyżką w wysokości 17 proc.

Dzięki zastosowaniu najnowszych zdobyczy techniki współczesnej zapewniono dalsze podniesienie poziomu technicznego wszystkich gałęzi socjalistycznego przemysłu.

Hutnictwo

W dziedzinie hutnictwa żelaza wykonano z nadwyżką zadania planu 5-letniego co do wytopu stali i produkcji walcówki.

Ministerstwo Hutnictwa wykonało plan 5-letni wytopu surówki.

Globalna produkcja metali żelaznych w 1950 roku przekroczyła poziom przedwojenny o 45 proc., podczas gdy plan 5-letni stawił zadanie przekroczenia tego poziomu o 35 proc.

Produkcja surówki zwiększyła się przy tym w porównaniu z poziomem przedwojennym o 29 proc., wytop

stali — o 49 proc. i produkcja walcówki — o 59 proc.

Przemysł hutniczy południa, zniszczony całkowicie podczas wojny, odbudowany został na nowej bazie technicznej i produkuje więcej metali niż przed wojną.

Hutnictwo żelaza na wschodnich obszarach kraju rozwijało się w dalszym ciągu.

Na Uralu produkcja surówki zwiększyła się w 1950 roku, w porównaniu z 1940 rokiem, 2,6 raza, stali — 2,7 raza i produkcja walcówki — 2,8 raza.

W Syberii produkcja surówki zwiększyła się 1,2 raza, stali — 1,7 raza i walcówki — 2 razy.

Zorganizowano produkcję metali żelaznych w Azji Środkowej i na Zakaukaziu.

Pomimo przekroczenia planu produkcji stali i walcówki, produkcja metali żelaznych, zwłaszcza zaś niektórych rodzajów walcówki, nie nadąża za zwiększonymi potrzebami gospodarki narodowej.

W hutnictwie żelaza doskonaliła się technologia produkcji. Na szeroką skalę zastosowano mechanizację pracochłonnych i ciężkich robót oraz automatyzację procesów wytwórczych. Poprawiło się znacznie wykorzystanie urządzeń technicznych. Tak więc w końcu 1950 roku w zakładach Ministerstwa Hutnictwa wykorzystanie przestrzeni użytkowej wielkich pieców zwiększyło się, w porównaniu z 1940 rokiem o 25 proc., a wytop stali z 1 metra kwadratowego przestrzeni dna paleniska pieców martenowskich — o 33 proc.

W dziedzinie hutnictwa metali kolorowych, dzięki budowie nowych kopalń rudy, wzbogacalni i zakładów przemysłowych, jak również dzięki ulepszeniu pracy czynnych już przedsiębiorstw, produkcja miedzi, aluminium, niklu, ołowiu, cynku oraz innych kolorowych i rzadkich metali znacznie przekroczyła poziom przedwojenny. Jednakże rosnące potrzeby gospodarki narodowej wymagają jeszcze szybszego wzrostu produkcji metali kolorowych.

Węgiel

5-letni plan wydobycia węgla wykonany został z nadwyżką. Wydobycie węgla w 1950 roku wyniosło 104

Zaginięcie angielskiej łodzi podwodnej

LONDYN. Agencja Reutersa podała wiadomość, że angielska łódź podwodna „Affray”, która wyruszyła w rejs ćwiczebny z Portsmouth do Falmouth, zaginęła w kanale La Manche. „Affray” posiadała 75 osób załogi. Admiralicia brytyjska skierowała na wody La Manche okręty ratownicze i lotniczo celem ustalenia miejsca awarii łodzi podwodnej.

proc. w stosunku do zadań wytyczonych przez plan 5-letni i zwiększyło się w porównaniu z poziomem przedwojennym o 57 proc. Ustalony planem 5-letnim na rok 1950 poziom wydobycia węgla w kopalniach Ministerstwa Przemysłu Węglowego, osiągnięty został przedterminowo — w czwartym kwartale 1949 roku. Odbudowano kopalnie węgla na obszarach, które ucierpiały wskutek wojny.

Kopalnie Donbasu dają węgla więcej niż przed wojną i więcej niż przewidywał plan 5-letni. Donbas jest znowu największym i najbardziej zmechanizowanym zagłębiem węglowym kraju.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Przedstawiciele Polski i CSR obradują nad sprawami socjalnymi

WARSZAWA. Dnia 17 bm. w sali konferencyjnej Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, udekorowanej barwami narodowymi Polski i Czechosłowacji oraz portretami prezydenta Bolesława Bieruta i prezydenta Klementa Gottwalda, rozpoczęły się obrady sesji polsko-czechosłowackiej komisji dla spraw socjalnych.

Sesja poświęcona jest m. in. omówieniu zagadnień technicznych wzbudzenia i zatrudnienia sił roboczych, uzgodnieniu stanowiska w międzynarodowych sprawach socjalnych oraz zawarciu porozumienia administracyjnego w sprawie wypłat rent ubezpieczeniowych.

Otwarcie Akademii Nauk Tadżyckiej SRR

MOSKWA. — W stolicy Tadżyckiej SRR — Stalinabadzie, odbyło się uroczyste otwarcie Akademii Nauk Republiki Tadżyckiej.

Uroczyste posiedzenie pierwszej sesji Akademii Nauk Tadżyckiej SRR zagał przewodniczący Rady Ministrów Tadżykistanu — D. Rasulow. Referat o rozwoju nauki w Tadżykistanie i zadaniach Akademii Nauk Tadżyckiej SRR wygłosił akademik E. Pawłowski.

Z całego kraju

PRODUKCJA TRANU — Sopot — Zakłady Centrali Rybnej w Sopocie rozpoczęły ostatnio produkcję tranu leczniczego.

„OTWARTE DNI” W GDAŃSKU — Na Politechnice Gdańskiej rozpoczęła się akcja tzw. „otwartych dni”. Na poszczególnych wydziałach na pracę na 4 krosnach i znacznie podniósł

„PODSTAWOWE ZADANIA NOWEGO PLANU PIĘCIOLETNIEGO POLEGAJĄ NA TYM, BY ODBUDOWAĆ ZNISZCZONE OKRĘGI KRAJU, PODNIEŚĆ PRZEMYSŁ I ROLNICTWO DO POZIOMU PRZEDWOJENNEGO, A NASTĘPNIE PRZEKROCZYĆ TEN POZIOM W MNIEJSZYM LUB WIĘKSZYM STOPNIU”.

(Józef Stalin — z przemówienia z dnia 9 lutego 1946 r.)

Wskazania Józefa Stalina rozwinięte i sformułowane w szczegółach w pierwszym powojennym Planie 5-letnim ZSRR (1946—1950) zostały przez naród radziecki z honorem wypełnione, a na najważniejszych odcinkach w znacznym stopniu przekroczone.

Setki cyfr komunikatu Państwowej Komisji Planowania i Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR charakteryzują wszechstronny rozwój gospodarczy socjalistycznego mocarstwa. Jednakże najbardziej wymowna, ilustrująca w sposób syntetyczny dynamikę radzieckiej gospodarki to cyfra dotycząca dochodu narodowego, który w porównaniu z rokiem 1940 był w r. ub. o 64 proc. większy (przy planowanym wzroście o 33 proc.)

Wspaniałe osiągnięcia radzieckie nabierają jeszcze większej wymowy, jeśli przypomnieć niesłychane zniszczenia wojenne, jakich doznał Związek Radziecki, a ocenione na gigantyczną wprost sumę 679 mld rubli.

Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR jest powodem dumy i radości nie tylko społeczeństwa radzieckiego, lecz wszystkich ludzi postępu na całym świecie. Niestychanie syhli, dynamiczny, potężniejszy z roku na rok rozwój ekonomiki Związku Radzieckiego oznacza bowiem wydłużenie pomnożenia sił głównego szermierza i ostoi pokoju w świecie.

Odnaczenie organizatorów II Świat. Kongresu Pokoju

WARSZAWA. — Dnia 17 bm. w sali Rady Państwa w Warszawie odbyła się uroczystość odnaczenia osób szczególnie zasłużonych w organizacji II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

W imieniu Prezydenta RP, min. Rapański udekorował krzyżem oficerskim orderu Odrodzenia Polski inż. Wacława Gawrońskiego i inż. Stanisława Zelenia, a krzyżem kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski inż. Jerzego Boreckiego, Jarosława Buldoka, Kazimierza Husarskiego, Zygmunta Kotarskiego, Edmunda Malanowskiego i inż. Jerzego Stanisławska.

W dalszym ciągu uroczystości min. Rapański wręczył 17 złotych krzyży za służbę, 113 srebrnych krzyży za zasługi i 57 brązowych.

wydajność pracy. Jego czyn znalazł wielu naśladowców. Ostatnio 22 młodych tkaczek i tkaczy ZMP-owców i niezrzeszonych z Żarskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego przeszło z obsługi 4 krosien na pracę na 6 krosnach.

SKOLENIE CZŁONKÓW GRN-ów

BYDGOSZCZ — W Bydgoszczy zakończył się czwarty w roku bieżącym kurs szkoleniowy dla członków prezydiów gminnych rad narodowych z terenu tego województwa, w którym uczestniczyło 46 słuchaczy. W wyniku systematycznego szkolenia członków prezydiów GRN stale podnosi się poziom i styl pracy tych rad.

Powojenna Pięciolatka wykonana z nadwyżką

Wielki triumf kraju socjalizmu

(Dalszy ciąg ze str. 1-ej).

Wydobycie węgla w Zagłębiu Podmoskiewskim zwiększyło się trzykrotnie w porównaniu z poziomem przedwojennym.

Wraz z odbudową Donbasu i Zagłębia Podmoskiewskiego trwał rozwój przemysłu węglowego na Uralu, w Zagłębiu Kuźnieckim, w Zagłębiu Karagandyjskim i na innych obszarach kraju.

Na wschodzie w 1950 roku wydobyto węgla przeszło dwukrotnie więcej niż w okresie przedwojennym. Rozszerzona została znacznie nowa baza węglowa — Zagłębie Piecorsk.

Przemysł naftowy

Wykonano z nadwyżką zadania planu 5-letniego w dziedzinie odbudowy i rozwoju przemysłu naftowego. W 1950 roku wydobyte ropy naftowej wyniosło 107 proc., w stosunku do zadań wytyczonych przez plan 5-letni i było o 22 proc. większe niż przed wojną.

Dzięki skutecznemu wykonaniu prac geologiczno-badawczych wykryto i przygotowano do eksploatacji znaczne przemysłowe zasoby ropy naftowej i gazu. Wprowadzono na szeroką skalę nową technikę w dziedzinie wydobywania ropy naftowej, wiercenia szybów i przetwarzania ropy. Rozszerzono produkcję wysokooktanowych lotniczych materiałów pędnych i smarów lotniczych.

Szybki wzrost wydobywania ropy naftowej wymaga jednak jeszcze większego wzmocnienia tempa budowy nowych rafinerii. Wzrosło powa-

Energia elektryczna

Z nadwyżką wykonano zadania planu 5-letniego w dziedzinie produkcji energii elektrycznej. Ustalony planem 5-letnim na r. 1950 poziom produkcji energii elektrycznej osiągnięty został przedterminowo w IV kwartale 1949 r. Produkcja energii elektrycznej w 1950 r. wyniosła 110 proc. w stosunku do zadań wytyczonych przez plan 5-letni i przekroczyła poziom 1940 r. o 87 proc.

Na obszarach, które ucierniały wskutek wojny, wyprodukowano znacznie więcej energii elektrycznej niż w 1940 r.

Budowa maszyn

W dziedzinie budowy maszyn za dania planu 5-letniego w zakresie produkcji obrabiarek, maszyn, mechanizmów i przyrządów zostały wykonane z nadwyżką w wysokości 17 proc.

Produkcja przemysłu budowy maszyn w 1950 r. przekroczyła 2,3 raza poziom produkcji w 1940 r. Ustalony planem 5-letnim na r. 1950 poziom produkcji maszyn, urządzeń i przyrządów osiągnięty został przedterminowo w I kwartale 1950 r.

Wzrost produkcji maszyn i urządzeń odbywał się na nowej bazie technicznej.

W zakładach budowy maszyn — czytamy w komunikacie — rozposzczelnily się szeroko metody produkcji i procesy technologiczne o wysokiej wydajności: automatyczne i taśmowe linie potokowe dla obróbki części maszyn, spawanie za pomocą automatów i półautomatów, hartowanie metali za pomocą prądu o wysokiej częstotliwości.

W okresie planu 5-letniego przemysł budowy maszyn zasadniczo odnowił nomenklaturę produkcji. Wprowadzono około 250 nowych typów obrabiarek do skrawania metali o przeznaczeniu ogólnym, tysiące typów obrabiarek specjalnych i agregatów, 23 typy automatów i półautomatów, 34 typy automatycznych urządzeń kowalskich i pras, potężne pneumatyczne maszyny formiarskie, maszyny do odlewania pod ciśnieniem i do odlewania metodą odśrodkową.

Stworzono 26 automatycznych linii obrabiarek i fabrykę automatyczną, wytwarzającą części samochodów.

W 1950 r. produkcja urządzeń prze-

Przemysł chemiczny

W dziedzinie przemysłu chemicznego plan 5-letni wytyczył zadanie przekroczenia w 1950 r. przedwojennego poziomu produkcji półtora-krotnie. Faktycznie produkcja przemysłu chemicznego przekroczyła poziom przedwojenny 1,8 raza.

Komunikat Państwowej Komisji Planowania i Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR

Doprowadzono do końca mechanizację procesów wrebywania, urobku i odstawy węgla, jak również mechanizację transportu podziemnego i załadowania węgla do wagonów kolejowych. Rozpoczęto prace zmierzające do przejścia na kompleksową mechanizację kopalni węglowych. Wprowadzany jest system kierowania na odległość i automatycznego kierowania działaniem maszyn i mechanizmów.

znaczenie nowych pól naftowych na wschodzie. Powstały nowe wielkie tereny eksploatacji i rafinerie ropy w Baszkirskiej ASRR. Rozwija się szybko wydobywanie i przetwarzanie ropy naftowej w obwodzie kujbyszewskim, w Turkmeńskiej SRR, Uzbekkiej SRR i Kazachskiej SRR. Wykryto nowe wielkie źródła naftowe w Tatarskiej ASRR. Ciężar gatunkowy obszarów wschodnich w stosunku do globalnego wydobycia ropy naftowej w całym Związku Radzieckim zwiększył się o 44 proc. w porównaniu z 12 proc. w 1940 r.

Nastąpił dalszy rozwój przemysłu gazowego. Zbudowano i uruchomiono gazociągi Saratow — Moskwa, Daszawa — Kijów i Kochtla — Jarwe — Leningrad.

Rozwinięła się budowa przedsiębiorstw wytwarzających sztuczne paliwa płynne.

równaniu z 1940 rokiem — 1,9 raza. Zwiększyła się również w porównaniu z poziomem przedwojennym produkcja kauczuku syntetycznego. Znacznie rozszerzono produkcję i wprowadzono nowe rodzaje produkcji dla przemysłu włókienniczych, sztucznych, mas plastycznych, dla przemysłu lakierniczo-farbiarskiego, farmaceutycznego i innych gałęzi przemysłu chemicznego. W zakresie produkcji barwników plan 5-letni wykonany został z nadwyżką. Wprowadzono produkcję wielokolorowej błony filmowej.

Produkcja materiałów budowlanych przewyższyła poziom przedwojenny. Produkcja cementu zwiększyła się w 1950 r. w porównaniu z 1940 r. — 1,8 raza, produkcja szkła okiennego — 1,9 raza.

Przemysł lekki i spożywczy

W okresie od 1946 do 1950 r. następowała szybka odbudowa i rozwój przemysłu włókienniczego, konfekcyjnego, trykotażowego, obuwniczo i innych gałęzi lekkiego przemysłu. W 1950 r. produkcja tych gałęzi przemysłu zwiększyła się w porównaniu z 1940 r. o 17 proc.

Produkcja podstawowych artyku-

łów przemysłu spożywczego wzrosła znacznie w ciągu 5 lat.

W 1950 r. przedwojenny poziom produkcji tłuszczów zwierzęcych został przekroczony o 57 proc., tłuszczów roślinnych i innych o 10 proc., mięsa o 7 proc., połowy ryb zwiększyły się o 27 proc., produkcja wyrobów masarskich — o 20 proc., konserw — o 48 proc., cukru — o 17 proc., wyrobów cukierniczych — o 23 proc. i mydła — o 16 proc. Asortyment i jakość artykułów spożywczych uległy rozszerzeniu i poprawie.

W 1950 r. produkcja wyższych gatunków wyniosła 75 proc. całej pro-

Wzrost wydajności pracy

Skuteczne zastosowanie nowej techniki umożliwiło dokonanie na wielką skalę dalszej technicznej renowacji gospodarki narodowej i podniesienie poziomu mechanizacji robót pracochłonnych i ciężkich. Równocześnie postęp techniczny, podniesienie kwalifikacji oraz inicjatywa twórcza robotników, inżynierów i techników zapewniły znaczny wzrost wydajności pracy. Wydajność pracy robotników w przemyśle wzrosła w 1950 r., w porównaniu z przedwojennym rokiem 1940 o 37 proc. zamiast 36 proc., jak to prze-

dukcyj masła śmietankowego i 42 proc. produkcji sera.

Wyrobów produktów dietetycznych zwiększył się w porównaniu z poziomem przedwojennym pięciokrotnie, produktów przeznaczonych dla dzieci — 5,7 raza, witamin — 10,4 raza.

Podstawowa baza produkcyjna całego przemysłu ZSRR, dzięki odbudowie i rekonstrukcji przedsiębiorstw wyposażonych w przodujące krajowe urządzenia techniczne zwiększyła się w r. 1950 o 58 proc. w porównaniu z r. 1940. Ogólna ilość obrabiarek, dzięki uzupełnieniu jej nowymi, bardziej wydajnymi obrabiarkami zwiększyła się pod koniec okresu pięcioletniego przeszło 2-krotnie w porównaniu z 1940 r.

Ilość używanej w przemyśle energii elektrycznej, przypadająca na jednego robotnika wzrosła w 1950 r. półtora-krotnie w porównaniu z 1940 r.

Wydajność pracy w budownictwie w 1950 r. przewyższyła o 23 proc. poziom 1940 roku.

Dzięki lepszemu wykorzystaniu urządzeń technicznych w przemyśle, bardziej oszczędnemu wydatkowaniu surowców, paliwa i energii elektrycznej, zmniejszeniu strat i odpadków, podniesieniu wydajności pracy, przyspieszeniu obiegu środków obrotowych — wykonane zostało zadanie obniżenia kosztów własnych produkcji przemysłowej przewidziane planem 5-letnim na r. 1950.

Wykonanie planu 5-letniego w dziedzinie rolnictwa

W wyniku pomyślnego wykonania planu 5-letniego nastąpił nowy, potężny rozwój rolnictwa. W ciągu 5-letki wzrosła i jeszcze bardziej okrzepła społeczna gospodarka kolchozów, rozwinęła się baza materialno-techniczna rolnictwa, zwiększyła się rola środków maszynowo-tractorowych w produkcji kolchozowej, przygotowano nowe, wykwalifikowane kadry organów zatorów produkcji rolnej, wybitnych znawców uprawy roli, hodowli bydła i mechanizacji.

Obszar zasiewu upraw zbożowych wzrósł w ciągu 5 lat o przeszło 20 proc. Ogółem zbiory zboża w roku 1950 przewyższyły poziom z roku 1940 o 345 milionów pudów, przy czym produkcja pszenicy wzrosła w porównaniu z poziomem przedwojennym o 376 milionów pudów. Zadanie planu 5-letniego w dziedzinie wydajności upraw zbożowych z 1 ha wykonano z nadwyżką. W latach 1949-1950 wydajność upraw zbożowych z 1 ha

była o 13 proc. wyższa niż w roku 1940.

Obszar zasiewów upraw technicznych w ciągu 5 lat wzrósł o 59 proc., w tym bawełny o 91 proc., lnu długo włóknistego — o 90 proc., buraka cukrowego — o 57 proc., słonecznika — o 23 proc. Ogółem zbiory bawełny wzrosły w ciągu 5 lat 2,9 raza, włókna lnu — przeszło 2 razy, buraka cukrowego — 2,7 raza, słonecznika — o 70 proc. Poważnym brakiem w produkcji upraw rolnych są wciąż jeszcze znaczne straty przy zbiorze plonów, zwłaszcza — zboża, lnu długowłóknistego i buraka cukrowego.

Obszar warzyw i ziemniaków wzrósł w porównaniu z rokiem 1940 o 5 proc., globalne zaś zbiory ziemniaków w roku 1950 przewyższyły poziom przedwojenny o 21 proc.

W ciągu 5 lat dokonano znacznej pracy w zakresie dalszego wzmocnienia i rozszerzenia baz ziemniaczanowarzynnych wokół wielkich miast.

Rozwój hodowli

Obszar zasiewu roślin pastewnych w roku 1950 wzrósł w porównaniu z rokiem 1940 o 15 proc., jednakże zadania planu 5-letniego w zakresie zwiększenia obszaru pod trawami wie loletnimi nie wykonano w całej pełni i produkcja paszy nie dotrzymuje kroku zwiększonemu zapotrzebowaniu hodowli.

W dziedzinie hodowli bydła — zadania planu 5-letniego dotyczące zwiększenia pogłowia bydła stanowiącego własność kolchozów wykonano z nadwyżką. Przedwojenny poziom pogłowia bydła produkcyjnego i drobiu w kolchozach został znacznie przekroczony: bydła rogatego — o 40

proc., owiec i kóz — o 63 proc., trzody chlewnej — o 49 proc., drobiu — 2-krotnie. We wszystkich kategoriach gospodarstw — kolchozach, sowchozach, u kolchoźników i gospodarzy indywidualnych, u robotników i pracowników umysłowych — ogólne pogłowienie bydła produkcyjnego, które gwałtownie spadło w czasie wojny, osiągnęło poziom przedwojenny, a w r. 1950 w porównaniu z rokiem 1940 wzrosło o 4 proc., ilość zaś drobiu — o 14 proc. W ciągu 5-letki w kolchozach i sowchozach dokonano znacznej pracy w zakresie hodowli bydła raso-

Techniczne wyposażenie rolnictwa

Wzrosło wyposażenie techniczne rolnictwa. W ciągu 5 lat gospodarce rolnej dostarczono 536.000 traktorów w przeliczeniu na jednostkę o mocy 15 KM., 93.000 kombajnów zbożowych, 341.000 pługów traktorowych, 254.000 siewników traktorowych, 249.000 kultywatorów traktorowych i wiele innych maszyn służących do uprawy ziemi, siewu i sprzętu. Jednocześnie nie nadąża się z zaopatrywaniem gospodarki rolnej w maszyny służące do sprzętu bawelny, lnu i konopii, buraka cukrowego, przetwórstwa paszy i mechanizacji pracochłonnych robót w hodowlanych fermach kolchozów i sowchozów. Dokonano znacznej pracy w zakresie elektryfikacji kolchozów, ośrodków maszynowo-tractorowych i sowchozów. Moc elektrowni wiejskich do końca 1950 r. wzrosła w porównaniu z rokiem 1940 — 2,8

Uzyskano poważne sukcesy w dziedzinie podniesienia kultury rolnictwa: podjęto zakrojone na szeroką skalę prace nad wprowadzeniem i zastosowaniem odpowiednich trawopólnych płodozmianów zbożowych i pastewnych w kolchozach i sowchozach, w roku 1950 w kolchozach zaorano traktarami przeszło 90 proc. wszystkich czarnych ugorów i ziemi pod oziminy, siew kwalifikowanymi nasionami ziół wzrósł w ciągu 5 lat o 64 proc., kwalifikowanej zaś pszenicy — zwiększył się 2 razy, w roku 1950 sprzątnięto przy pomocy kombajnów uprawy zbożowe z połowy całej powierzchni ni zasiewu.

Pomyślnie wykonywany jest plan sadzenia ochronnych pasów leśnych. Kolchozy, sowchozy, ośrodki maszynowo-tractorowe, gospodarstwa leśne i ośrodki sadzenia lasów, realizując Stalinowski Plan przeobrażenia przy-

rody, zasadziły i zasiały ochronne pasy leśne na obszarze 1.350.000 ha, z czego w 1950 roku — na obszarze 760 tysięcy ha.

Wzrost produkcji rolnej

Wykonano zadania planu 5-letniego w dziedzinie budownictwa sowchozowego. W ciągu 5 lat sowchozy znacznie rozszerzyły obszar zasiewu upraw rolnych. Wydajność upraw zbożowych z 1 ha w roku 1950 przewyższyła wydajność w roku 1940 o 16 proc., w sowchozach Ministerstwa Sowchozów ZSRR w zasadzie zakończono mechanizację robót pólnych.

Gospodarstwom chłopskim, Litewskiej, Łotewskiej, Estońskiej i Mołdawskiej SRR oraz zachodnich obwodów Ukraińskiej i Białoruskiej SRR, które znajdowały się pod okupacją niemiecką, Związek Radziecki udzielił wydatnej pomocy produkcyjnej w dziedzinie umocnienia spójności rolniczej, organizowania ośrodków maszynowo-tractorowych, dostawy traktorów i maszyn, nawozów sztucznych oraz w dziedzinie przyznawania im kredytów. Pod koniec planu 5-letniego na obszarach tych zakończono w zasadzie kolektywizację gospodarstw chłopskich na zasadzie dobrowolności.

Rozwój socjalistycznej produkcji rolnej, jej wysoka towarowość umożliwiły zabezpieczenie zwiększonego zapotrzebowania ludności na chleb, mięso, mleko i inne produkty spożywcze oraz zwiększenie dochodów kolchozów i kolchoźników. Wzrost produkcji upraw zbożowych i technicznych oraz rozwój produkcji hodowlanej stworzyły trwałą bazę surowca dla dalszego rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego.

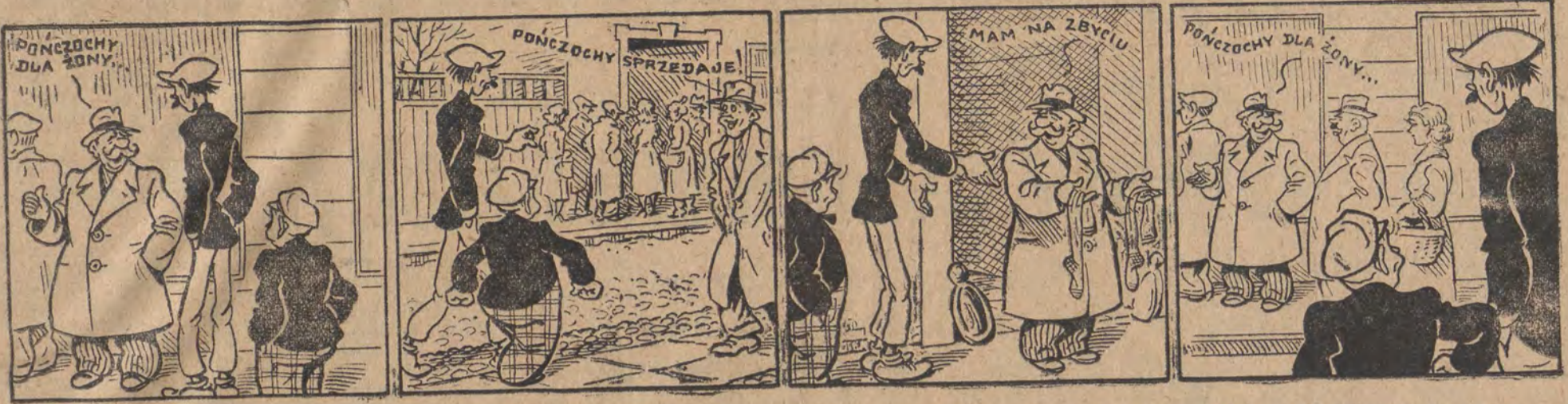
(Dokończenie jutro)

Hallo, Polskie Radio

Ciekawe audycje

CZWARTEK, 19 KWIETNIA
13.30 Aud. szkolna dla klas III—IV — „Jak to ze mnem było” baśń M. Konopnickiej. 13.50 Program lokalny. 14.15 „Oitzhausen” — fragm. pow. W. Bredla. 14.30 Koncert dla szkół — „Pieśń o Święcie Pracy”. 15.10 Muzyka ludowa. 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych — Zabawy muzyczne. 15.50 Program lokalny. 17.05 „Odpowiedzi fali 49”. 17.15 Koncert kameralny w wyk. Tria Polskiego Radia. 17.45 „Z frontu 1-Maj. Zobowiązania Pokoju”. 18.00 Program lokalny. 19.00 „Wszechnica Radio-wa” — Wykład z cyklu: „Przyroda”. 19.20 Program lokalny.

Przygody Witeca i Wacka

WARCHOLSKI: — Już nóg nie czuję!
Chcę kupić pończochy dla żony...
WACEK: — Niech sobie sama kupi!
WARCHOLSKI: — Nie może dostać...

WACEK: — Patrz. Coś się stało!
WICEK: — Zaraz się dowiemy! Paniel!
Co to za zbiegowisko?
OB.: — Ktoś pończochy sprzedaje!

WACEK: — Ach to pan Warcholski!
WICEK: — Kupił pan i już sprzedaje?
WARCHOLSKI: — Akurat mamy na zbyciu, bo żona też kupiła!

WARCHOLSKI: — Już nóg nie czuję!
Chcę kupić pończochy dla żony...
WACEK: — Znowu stoi w kolejce!...
WICEK: — Tak, bo to spekulant!

Będzie jaśniej i weselej! **Możliwości są nieograniczone**

Musimy budować taniej!

Walka o obniżkę kosztów własnych nakłada poważne zadania na inwestorów i przedsiębiorstwa

Poważne zadanie czeka w tym roku nasze budownictwo. Ma ono przystąpić do planowej walki o obniżkę kosztów własnych, w ramach której inwestorzy muszą wygospodarować 3 procent całości kosztów budowy, a wykonawcy — 9,1 procent.

Zadania te zmuszą inwestorów do zmiany dotychczasowych metod pracy. Będzie tego wymagała już sama dokumentacja techniczna, przy opracowywaniu której do tej pory nie bardzo liczono się z groszem publicznym.

Zaoszczędzenie 3 procent ogólnych kosztów budowy projektanci będą mogli osiągnąć przez uwzględnianie materiałów tańszych, a nie ustępujących jakościowo dotychczas stosowanym, jak również przez takie rozwiązania architektoniczne, których koncepcje byłyby w realizacji jak najprostsze.

Nie będzie się już np. wznosiło budynków o jednej klatce schodowej. Oszczędne wykorzystanie kubatury budowlanej pójdzie w tym kierunku, że powstawać będą kilkuklatkowe bloki o większej ilości kondygnacji. Ścisła kalkulacja wykazuje bowiem, że podnosząc budowlę z 3 do 5 pięter obniża się koszt 1 metra sześciennego kubatury o 6,68 procent, a połączenie dwóch budynków jednoklatkowych w jeden gmach o dwu klatkach schodowych obniża koszty budowy o około 3 procent.

Podobne możliwości zaoszczędzenia poważnych sum wylaniają się przed przedsiębiorstwami budowlanymi. Jeśli w ubiegłym roku budowaliśmy zbyt drogo, to należy to przypisać głównie brakowi zainteresowania dla akcji oszczędności właśnie ze strony tych przedsiębiorstw.

Postawione przed nimi zadanie wygospodarowania 9,1 procent kosztów ogólnych budowy jest całkowicie realne, a nawet może być przekroczone. Przedsiębiorstwa muszą tylko akcję tę zaplanować i regularnie sprawdzać jej wykonywanie.

Do osiągnięć na tym polu doprowadzi je tzw. „mechanizacja duża” — poprzez dostarczenie na teren budowy dużego sprzętu jak kopaczki, transportery itd., oraz „mechanizacja mała” — poprzez właściwe zagospodarowanie terenu i terminowe zaopatrzenie w sprzęt drobny jak windy, taczki itp.

Oczywiście nie można też zapominać o oszczędnym wykorzystaniu materiałów budowlanych — zagadnieniu, do którego na ogół nie przywiązywano żadnej wagi. Przy wyładowaniu niszczone bezmyślnie cegły, nie wykorzystywanie tuczki, nie przestrzegano właściwego przygotowania zaprawy, przez złe magazynowanie dopuszczano do marnotrawienia cementu itd.

Należy prowadzona walka o oszczędność na tych odcinkach pracy przedsiębiorstw budowlanych pozwoli z pewnością wygospodarować wyznaczonych 9,1 procent, a nawet liczbę tę przekroczyć, gdyż możliwości do osiągnięcia tego celu są nieograniczone. (kl)

Więcej bielizny będą mogły przyjąć łódzkie pralnie

Dzięki uruchomieniu w najbliższych dniach nowej maszyny do prania, oddział Spółdzielczy Zakład Pralni Chemicznych i Farbiarni przy ul. Wieckowskiego 22 zwiększy ilość wypranej bielizny do 1200 kg. dziennie.

Równocześnie ten sam oddział pralni rozpoczyna wykańczanie firanek. Stało się to możliwe dzięki pomysłowości i wysiłkowi załogi, która zbudowała sposobem gospodarczym specjalną suszarnię do firanek.

Jak potrzebny był ten dział może świadczyć fakt, że zamówienia na pranie firanek przychodzą do Łodzi aż z Warszawy. (b)

Mały reportaż

Na 1 Maja będzie gotów!

Na Placu Zwycięstwa od kilku dni widać gorączkową pracę. Za niewysokim, ceglany murem, który otacza teren dawnego rynku, uwijają się robotnicy. W różnych kierunkach jadą wózki-wyłotki naładowane cementem.

„Pełną parą” idą betoniarki, potężne buldożery spychają w stronę ulicy Towarowej gliniastą ziemię, która natychmiast ładowana jest na wozy. Praca postępuje szybko naprzód. Na 1 Maja bowiem Plac Zwycięstwa ujrzymy już w nowej szacie.

Kto przyjrzał się dokładnie pracującym na placu, na pewno zauważył ciekawą rzecz. Oprócz robotników ubranych w robocze kamizelki, pracuje tu jeszcze młodzież — łódzcy junacy. Pragną przyczynić się do szybszej prze-

budowy Łodzi, postanowili oni ochotniczo wziąć udział w pracach społecznych.

Grupa chłopców w uczniowskich czapkach z zapalem pomaga robotnikom. Jedni szpadlami równają ziemię, drudzy układają szyny dla wózków, jeszcze inni krzątają się przy murzach.

Junacy na Placu Zwycięstwa — to uczniowie Państwowego Liceum Administracyjno-Handlowego oraz Liceum Handlu Zagranicznego. Natomiast uczenie z tych szkół robią „wiosenne porządki” w pobliskim parku.

Prace społeczne w Łodzi, które rozpoczęły się onegdaj, odbywają się w różnych punktach miasta. Junacy SP pracują także w parkach Źródliska, Mickiewicza, Poniatowskiego, na ulicy Abramowskiego, przy budowie przystanku tramwajowego na Widzewie i w I Ośrodku Roślinnym. (r)

„Magiel” z maglem czyli nieudana próba dokuczenia bliźnim

„...Mieszkam przy ul. Szpitalnej 12, na pierwszym piętrze. Nade mną umieszczony jest magiel. Do 12-jej w nocy człowiek nie ma spokoju. Myślę, że sufit się zawali...”

Zdawałoby się, że sprawa rzeczywiście wygląda tragicznie. Magiel nad głową, brak spokoju, nawet w nocy, kiedy człowiek musi po pracy odpościć. Pojechaliśmy jednak sprawdzić na miejscu jak ta sprawa wygląda.

Autorki listu w domu nie było. Magiel był — ale nieczynny. Rozmawialiśmy z kilkoma lokatorami. I co się okazało? Magiel używany jest wyłącznie przez mieszkańców domu. Bywają dni, że stoi on w ogóle nieczynny, w inne dni używa go się przez krótki jedynie czas.

Nie zajmowalibyśmy się tą sprawą, gdyby nie jej charakterystyczna cecha. Wśród wielu listów, które nadchodzą codziennie do naszej redakcji, trafiają się od czasu do czasu niezasadne pretensje i bezpodstawne skargi, podyktowane — jak w po danym wyżej wypadku — osobistą niechęcią i złością.

Pani Stefania K. z ul. Szpitalnej 12 miała widocznie osobiste zatargi z administratorem domu Wi-My i wpadła na pomysł — jak jej się zdawało — dobry. Postanowiła napisać do redakcji. A nuż wydrukują i można będzie potem śmiać się w kulak?

Jak już powiedzieliśmy, tego rodzaju listy zdarzają się rzadko. Ale chcielibyśmy, aby ich w ogóle nie było. Staramy się pomagać Czytelnikom we wszystkich ich kłopotach. Ci jednak, którzy chcą robić „magiel” z magla, niech nie zabierają czasu ani sobie, ani nam! (mu)

Nielegalne transakcje walutowe Za handel złotem i dolarami spotkała szkodników zasłużona kara

Przed Sądem Wojewódzkim dla m. Łodzi toczyła się w trybie postępowania doraźnego dwudniowa rozprawa, której przedmiotem były nielegalne transakcje dolarowe na sumę ponad 500.000 dolarów (z czego połowa w złocie) oraz handel sztabami złota i kosztownościami.

Na ławie oskarżonych zasiadli: Firmin Marian Koźmiński, b. dyrektor KKO w Łodzi, Stefan Radomski — b. kierownik działu bud.-inw. Banku Inwestycyjnego w Łodzi, Eugeniusz Hertel — dyrektor KKO pow. Łódź, Wiesław Ryder — b. wicedyrektor KKO pow. łódzkiego, Karol Milewski — kasjer KKO w Łodzi oraz Janina Rogozińska — b. pracownica Zarządu Nieruchomości.

Jak ustalilo śledztwo oraz przewód sądowy — część dolarów pochodziła z zagranicy. Ryder wymieniał je i rozprowadzał dla nielegalnych organizacji. W toku rozprawy wyszło na jaw, że oskarżeni dolary, złoto

itp. chowali na strychach, w piwnicach, zakopywali w ziemi itd. Obok dolarów w papierach i złocie oraz sztab złotych wykryto również utajone w zakamarkach olbrzymie ilości biżuterii.

Mocą wyroku skazani zostali: Koźmiński — na 15 lat więzienia, 30.000 zł. grzywny z pozbawieniem praw na lat 8, Radomski — na 10 lat więzienia, 25.000 zł. z pozbawieniem praw na lat 6, Ryder i Hertel po 7 lat więzienia, 3.600 zł., z utratą praw na 5 lat, Milewski — na 5 lat więzienia i 2.700 zł. grzywny z utratą praw na 3 lata.

Rogozińska, której sprawę oddorazniono — skazana została na 1 rok i 3 miesiące więzienia.

Nowy zastęp kierowców samochodowych wyszkoli POSM w Łodzi

Państwowy Ośrodek Szkolenia Motorowego w Łodzi przy ul. Daszyńskiego 15 rozpoczyna nowy turnus szkolenia kierowców samochodowych.

Przyjmowani są kandydaci z rocznika 1931, przy czym warunkiem przyjęcia na kurs jest ukończenie co najmniej 5 klas szkoły podstawowej i dobry stan zdrowia.

Szkolenie trwa 3 miesiące i jest bezpłatne. Internatu dla przyjezdnych nie przewiduje się.

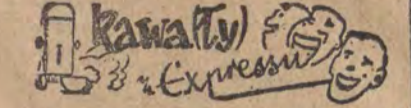
Celem kursu jest przygotowanie wykwalifikowanych kierowców samochodowych III kategorii.

Zapisy na kurs przyjmuje kancelaria POSM przy ul. Daszyńskiego 15, w godz. od 9 — 11 i od 15 — 17.

Koncert niewidomych na odbudowę Stolicy

Dnia 22 kwietnia o godz. 19.15 w sali widowiskowej MDK odbędzie się koncert w wykonaniu artystów niewidomych.

Całkowity dochód z tej imprezy przeznaczony będzie na fundusz odbudowy Warszawy.

Pan Hipolit zgłasza się do jadłodajni w sprawie pracy.
— A dlaczego pan odszedł z poprzedniego zakładu? — pyta go kierownik.
— Bo nie mogłem jeść tych obiadów, które tam gotowano...
— A kto je gotował?
— Ja... * * *

Do szewca przychodzi klient i powiada:
— Panie, coż to za pantofle pan mi zrobił? Prawy jest taki mały, że noga mi nie wchodzi!...
— Nie szkodzi — odpowiada majster — jak tylko będzie pogoda, to on się rozszerzy...
— Dobrze, ale co w takim razie zrobisz z lewym pantoflem. On jest za szeroki!...
— Też nie szkodzi, proszę pana. Jak tylko spadnie deszcz, on się zaraz skurczy!

Czytelnicy pomagają usuwać zło i błędy

Zegarek i spece

Przed rokiem kupiłem nowy zegarek marki „Thiel”. Kosztował tylko 2.000 zł. (w dawnej walucie), ale sprawował się bardzo dobrze — byłem zupełnie zadowolony. Przed miesiącem upadł na podłogę i przestał chodzić. Poszedłem do zegarmistrza.

PIOTRKOWSKA NR. 66

Ja: — Czy mógłby pan naprawić ten zegarek?

On: (nie wzięwszy zegarka do ręki) — My takich zegarków nie naprawiamy.

Ja: — Może tu chodzi o jakieś drobne uszkodzenie?

On: — Jesteśmy uczciwi i takich zegarków nie naprawiamy.

Ja: — Byłoby jeszcze uczciwiej, gdyby powiedział pan to po obejrzeniu uszkodzenia.

On: — Hm. hm...

PIOTRKOWSKA NR. 54

Ja: — Czy mógłby pan naprawić ten zegarek?

On: (spojrzał, jednak nie wziął zegarka do ręki) — Nie, nie!

Ja: — Może tu chodzi o jakieś drobne uszkodzenie?

On: — Nie, nie.

Ja: — Do widzenia!

On: — Nie, nie!

NARUTOWICZA NR. 3

Ja: — Czy mógłby pan naprawić ten zegarek?

On: — Czemu nie? Proszę pokazać...

Ja: — Ile będzie kosztowała naprawa?

On: (otworzył kopertę, poszperał wewnątrz, zamknął kopertę, oddał zegarek) — 50 złotych.

Ja: — Czy uszkodzenie jest tak poważne, aby koszt naprawy przekroczył 80 proc. wartości zegarka?

On: — Tak... hmm... no — no — pogięte... dużo roboty... lepiej kupić nowy!

Ja: — Może pan ma rację. Do widzenia.

Po powrocie do domu ze zdziwieniem stwierdziłem, że zegarek chodzi. I to już cały miesiąc. Może to ze zdenerwowania, wywołanego zachowaniem naszych zegarmistrzów?

(—) Witold Wolski,
Koluszki - Zieleń.

Kształcić się dalej, czy nauczyć zawodu?

Trzeba pomóc młodzieży

która nie jest zdecydowana co począć ze sobą po skończeniu szkoły

Wózny spojrzął na zegar. Dochodziła pierwsza. Odstawił w kącie szczotkę, którą zamiatał korytarz szkoły i podszedł do szafki z dzwonkiem. Za chwilę korytarz rozgrzmiał gwarem młodzieńcych głosów.

— Pozostało nam już niewiele czasu do końca roku — odezwał się jeden z uczniów do swego kolegi. — Czy zastanowiłeś się, co będziemy robić dalej po skończeniu nauki? Ja doprawdy nie wiem..

Podobne rozmowy coraz częściej można usłyszeć w szkołach. Mówi się o tym na ulicy, w mieszkaniach. Co robić po skończeniu szkoły? Czy poświęcić się pracy w jakimś zawodzie? Czy wstąpić na którąś z wyższych uczelni?

Zagadnienia te frapują w obliczu zbliżającego się końca roku setki i tysiące młodzieży. Trzeba przecież wybrać taki zawód, który da największe zadowolenie i korzyść osobistą, a jednocześnie korzyści dla rozbudowy kraju.

Młode dziewczęta i chłopcy, przed którymi stoi trudny wybór nowej drogi życia, dokładniej sobie zdają sprawę z tego, że po wziętej decyzji winna być głęboko przemyślana, że powinna wynikać z gorącego pragnienia własnej pracy dla Ojczyzny.

Nic więc dziwnego, że do naszej redakcji wpływają codziennie dziesiątki listów z różnych części Polski z zapytaniami, jaką wybrać szkołę, które z nich posłać dają internaty itd.

„Już niedługo nadejdą wakacje — pisze Marian Leszczyk z Działoszyna — trzeba się starać o przyjęcie do jakiejś szkoły. Na razie jednak nie wiem, gdzie się udać i jaką wybrać”.

Tego rodzaju listy możnaby wymienić bez końca. Pytają się o to Zygmunta Korbos z powiatu wieluńskiego, Arleta Geagon z Gniezna,

Jadwiga Ceglarska z Wielunia i wielu, wielu innych.

Różne pytania mają również ci, którzy pragną dokończyć się dalej i uczęszczać na kursy.

„Mam zamiłowanie szczególnie do matematyki, księgowości i handlu — pisze czytelnik L. K. ze Szczecina. — Pragnąłbym się uczyć w szkole, lub na kursach, na których te właśnie przedmioty zajmują czołowe miejsca”.

O informacje o kursach fachowych proszą: Jerzy Markowski z Jeleniej Góry, Zofia Tracz z Łodzi, Jadwiga M. z Łodzi, Stanisław Jarwiga z Nowej Huty i inni.

Z listów tych wynika, że zagadnienie nauki interesuje nie tylko szerokie rzesze młodzieży, ale i starszych.

Zbyt mało natomiast interesują się tą sprawą czynniki, których zadaniem jest pomóc młodzieży w wyborze kierunku dalszej nauki. Swego czasu Zarząd Główny ZMP rozstał do poszczególnych zarządów powiatowych spis szkół, istniejących w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem szkół dla młodzieży w wieku pozaszkolnym. Chodzi obecnie o to, aby spis ten dotarł do ogółu zainteresowanych.

Należałoby dlatego urządzać we wszystkich szkołach pogadanki na temat poszczególnych kierunków studiów z równoczesnym podawaniem adresów szkół ewentualnym kandydatom. Poza tym poszczególni zarządy winny zawiadomić społeczeństwo miejscowe, iż udzielają informacji w sprawach nauki.

Jeśli zaś idzie o tych, którzy chcą wybrać zawód, a nie są zdecydowani jaki — ze swej strony wyjaśniamy, że wszelkich informacji, dotyczących nauki w szkołach zawodowych udzielają dyrekcje okręgowe szkolenia zawodowego, znajdujące się w miastach wojewódzkich. W Łodzi siedziba DOSZ-u znajduje się przy ulicy Piotrkowskiej 125.

Jeśli chodzi o szkolnictwo ogólnokształcące, zainteresowani mogą się informować w wydziałach oświaty przy Prezydium wojewódzkich, miejskich, lub powiatowych Rad Narodowych.

Tak nie wolno postępować!

Biblioteki muszą być otwarte

w wyznaczonych dniach i godzinach

Otrzymałem ostatnio wiele listów, w których Czytelnicy piszą na temat bibliotek, wypożyczalni, doboru książek itd. Świadczy to o tym, że czytelnictwo coraz bardziej się upowszechnia, a książki dociera do najszerszych mas społeczeństwa.

Wśród tych listów znalazły się także głosy krytyki pod adresem poszczególnych wypożyczalni miejskich w Łodzi.

M. in. ob. S. K. pisze, że ielekród udaje się do wypożyczalni przy ul. Napiórkowskiego 86, zastaje zawsze drzwi zamknięte — wypożyczalnia jest nieczynna. Ani razu nie udało jej się zauważyć na drzwiach ogłoszenia z wyjaśnieniem, w których

właściwie godzinach biblioteka wypożycza książki.

A przecież praca wypożyczalni miejskich dla dorosłych jest unormowana przez wydział oświaty, referat bibliotek! Biblioteki otwarte są codziennie poza środą i sobotą, w godzinach od 15-ej do 20-ej. W środę wypożyczalnia czynna są od godziny 11-ej do 15-ej, aby umożliwić pracującym po południu przynajmniej jednorazową zmianę książki. W soboty wypożyczalnia są nieczynne.

Na drzwiach każdej wypożyczalni muszą być umieszczone trwałe tabliczki z podaniem dni i godzin pracy. Dlaczego nie ma tego dotąd w wypożyczalni przy ul. Napiórkowskiego? (sy)

WARTO POCHWALIĆ

Redakcjo!

Prasa łódzka poruszyła niejednokrotnie sprawę motorniczych MZK, którzy ruszają z przystanków bez względu na to czy pasażerowie zdążyli wsiąść, względnie wysiąść. Nie dotyczy to jednak wszystkich motorniczych.

Bo oto 11 bm. grupa studentów Akademii Medycznej, powracając z wykładu, nadbiegła na przystanek przy rogu ul. Kopernika i Zeromskiego w momencie, gdy pociąg 8-3 ruszył z przystanku. Motorniczy Nr 3069 specjalnie zatrzymał pociąg, a tym samym dopomógł nam w punktualnym przybyciu na następny wykład.

Chciałbym tą drogą podziękować motorniczemu Nr 3069, który wykazał dobre chęci wobec pasażerów.

Student AM w Łodzi.

W odpowiedzi na listy Czytelników

AUTOBUSY SĄ PRZEPEŁNIONE

Na skargę Czytelników w związku z „powikłaną taryfą” przejazdową na autobusach — dyrekcja PKS wyjaśnia, że ceny biletów są zgodne z taryfą osobową PKS, zatwierdzoną przez Ministerstwo Komunikacji i ogłoszoną w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

Co zaś do skargi Czytelników, posiadających miesięczne bilety, a którzy mimo to nie mogą się dostać do autobusów — PKS donosi, że dzieje się to na skutek przeciążenia wozów. Autobusy nie są w stanie pomieścić wszystkich oczekujących na przystankach pasażerów.

SKARGA BYŁA ŚLUSZNA

W odpowiedzi na list naszego Czytelnika, w którym się żalił, iż kierownik sklepu nr 328 na Zabieńcu, „odstąpił swój oset” wybranym klientom — kierownictwo PSS wyjaśnia, iż przeprowadzone dochodzenie ustaliło słuszność zarzutów naszego Czytelnika.

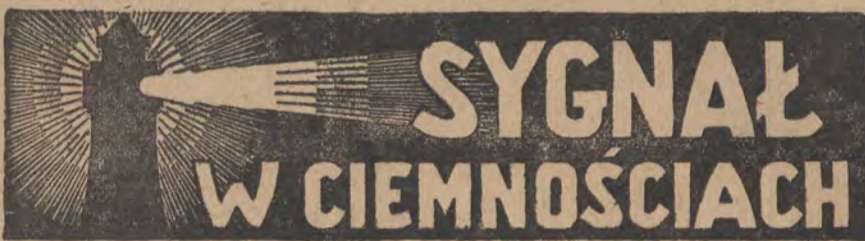
Kierownikowi sklepu udzielono upomnienia.

TABLICE NIEBAWEM BĘDĄ

W związku z notatką na temat tablic z przedawnionymi nazwami ulic Łodzi, Prezydium Rady Narodowej donosi, że zamówione tablice w najbliższym czasie po ich wykonaniu — zostaną zawieszono.

Naturalnie — z nowymi nazwami ulic.

ANDRZEJ ŻAŃSKI

Tylko pięć czołgów — te, które szły na samym przedzie — uniknęły wówczas pogromu; a w jednym z nich znajdował się generał von der Droste i Małgorzata Brink...

Jakiś czas potem, na wielkim lotnisku pod Buenos Aires w Argentynie zebrała się spora gromada ludzi: reprezentantów rządu i wojska, dziennikarzy i fotografów.

W karnym szyku nadsięgnęła honorowa kompania piechoty, umundurowana na wzór pruski. Piechurzy mieli na głowach bojowe hełmy, na ramionach trzymali karabiny z najeżonymi bagnietami. Szli równym krokiem grenadierów Fryderyka Wielkiego.

Opodał na zielonej trawie, połyskiwały mosiężne trąby i wielkie puzony wojskowej orkiestry.

Wszyscy spoglądali w stronę północno-wschodnią, wyraźnie podnieceni i zniecierpliwieni.

— Nadlatują! Właśnie otrzymałem no-

wą depeszę iskrową! — rzekł komendant lotniska, przyjmując od telegrafisty raport.

Jak donoszono już poprzednio, w drodze do stolicy Argentyny znajdowały się dwa ogromne niemieckie „Kondory”, wiozące osiemdziesięciu uciekinierów z Niemiec: generałów, sztabowych oficerów SS i gestapo, skompromitowanych dygnitarzy hitlerowskich, którzy mieli wiele powodów, ażeby nie dostać się do niewoli.

Faszystowska Argentyna przyjmowała gościnnie niedobitków hitlerowskiego reżimu.

— Prezentuj broń! — zakomenderował dowódca kompanii honorowej w momencie, kiedy ogromne samoloty wylądowały wreszcie na lotnisku i wysiadać z nich zaczęli pasażerowie.

Tambur-major wznosił do góry buławę. Uderzyły bębny, zagrzmiąły trąby. Zatrzępotała w powietrzu dobrze gościom znana melodia: „Horst Wessel Lied”.

Oficerowie niemieccy, wysypawszy się z samolotów, ustawili się w dwuszeregu.

294)

Jako prawoskrzydłowy stanął wysoki, zażywny generał z marszałkowską buławą w ręku.

Marszałek spojrzął z uznaniem na wyekwipowaną na pruską modłę kompanię honorową.

— Zaraz na wstępie odnaleźliśmy tutaj, na tej dalekiej ziemi, nie tylko faszystowską melodię! Wita nas również duch hitlerowskiego imperializmu, połyskujący na ostrzach bagnietów i żelaznych hełmach tych zuchów! — rzekł z uznaniem do stojącego obok generała lotnictwa.

Prawie w tej samej chwili wjechało na lotnisko wielkie, czerwone auto. Pędziło przez zieloną trawę, jak długa, krwawa strzała, zatoczyło łuk i znieruchomiło opodał.

Z samochodu wysiadła elegancka dama w szkarłatnej, powiewnej sukni. Z daleka, w blasku słońca, jakie na nią padało, wyglądała, jak gdyby szła w obłoku z ognia.

— Prezentuj broń! — zawołał po raz wtóry komendant kompanii honorowej, a sztandar pułkowy pochylił się nisko przed nowoprzybyłą.

Była to pani Peron, żona wszechwładnego dyktatora faszystowskiej Argentyny.

Dwuszereg zbrodniarzy niemieckich sprężył się w wojskowej postawie przed kobietą, ubraną w suknię tak czerwoną, jak czerwona była krew, którą splamione były ich ręce.

Ona zatrzymała się przed frontem i po dniósła rękę w faszystowskim pozdrowieniu.

Znów pochylił się nisko sztandar pułkowy.

— Przyjaciele! — zaczęła pani Perron. — Znacie opowieść o Fryderyku II Barbarossie. Historia twierdzi, że sędziwy cesarz ten, maszerując na czele swoich żelaznych hufców przez Małą Azję w stronę Ziemi Świętej, utonął w rzece Issus. Legenda natomiast mówi, że cesarz nie zginął. Że mieszka on w wielkiej podziemnej grocie w Kieffhausen...

Chwila efektownej przerwy. Zerwał się lekki wiatr. Zatrzępotał sztandar, jak ptak, zrywający się do lotu. W ostrym słońcu połyskują instrumenty muzykantów.

Dwurząd hitlerowskich zbrodniarzy stoi nieruchomo.

...Wyglądają w tej chwili jak rycerze Barbarossy, przebrani w czarne i brunatne mundury... — zapisują pochlebzo reporterzy miejscowych gazet.

Ostro szczępkają Kodaki i Leiki: trzeba uwiecznić tę piękną, historyczną chwilę.

Marszałek prostuje się. Inni idą za jego przykładem. Na fotografiach muszą przecież wyglądać dziarsko, buńczucznie. Nie jak bankruci, ale jak triumfatorzy...

(D. c. n.)

NA EKRAŃE
Pomóżcie mi rozwiązać!

Nigdy bym nie przypuszczał, że nasze spółdzielnie lubią dostarczać klientom rozrywek umysłowych. I to zagadek nielatojących do rozwiązania. Ja np. męczę się już od kilku dni nad ich rozwiązaniem i w żaden sposób nie mogę sobie dać rady.

Kilka dni temu bowiem kupiłem koszulę w spółdzielni inwalidów przy ul. Narutowicza 12. Zapłaciłem za nią 38,40 złotych. Kilka domów bliżej, na Piotrkowskiej natomiast, w sklepie Spółnocy Pracy, za identyczną koszulę mój znajomy zapłacił 40,50 złotych.

Trudno, nie rozwiążę tej zagadki. Niech więc mnie Spółnocy Pracy nie męczy i nadeśle rozwiązanie. Bo mimo wszystko jestem go bardzo ciekaw!

Czytelnik S. E.

Uczy, bawi i pomaga w pracy

Świetlice fabryczne

mają poważną rolę do spełnienia
Dlaczego w ZPDz. im. Kasprzaka nie prowadzi się pracy kulturalno-oświatowej

Kolorowy napis wzdłuż drewnianej galerijki: „Książka pochodnią wśród mroków”. Pod nim gablotka, reklamująca czytelnictwo. Artystycznie umieszczone okładki nowości przyciągają wzrok każdego przechodzącego.

Młoda dziewczyna skwapliwie notuje coś w swoim zeszytiku. Długie blond włosy spadają na ramiona.

— Popatrz, Helenko, jest „Stal i szlaka” Włodzimierza Popowa. Przeczytajmy?

Jakżeby nie! Przecież od kilku dni systematycznie przychodziły pod tę gablotkę, upatrując dawno oczekiwanych wydawniczych „nowości”. Tak nazywają się tu książki napływające do świetlicowej biblioteki, aczkolwiek wiele z nich ukazało się dawno już na półkach księgarń.

„Ojczyzna” Wandy Wasilewskiej lub „Powszedni dzień”... Zławsza — ta druga książka dla niejednego z młodych była światłem, które rozjaśniło mroki niewiedzy.

— A więc to było tak... — szepczą wargi, zaciskają się w gniewie młode pięści. — To tak dawniej bywało w Polsce rządzonej przez kapitalistów, fabrykantów i obszarników. Jakże łatwo dziś przenieść się z owych chmurnych dni, ze szpalt przepięknych powieści Wasilewskiej w nową, mocną jak stal rzeczywistość...

Wystarczy przekroczyć próg... następnej sali. Na udekorowanych ścianach hasła i fotografie przodowników pracy. Popiersie Generalissimusa Stalina, a tuż obok symboliczna „Szóstka” w girlandzie tych najlepszych i najofiarniejszych z fabryki. Fotografie Marii Bart — wyrabiającej 116 proc. normy, Zenona Walusiaka — 112,5 proc., Józefa Grondyśa — 126 proc., Józefy Topolskiej — 120 proc., racjonalizatorów: Gąsiora, Glazera, Klonowskiego i innych świadczą o powiązaniu świetlicy z salami produkcyjnymi.

Nie tylko zresztą to. Wykresy i plansze ilustrujące wzrost współzawodnictwa w fabryce, rysunki zrealizowanych pomysłów racjonalizatorskich, ba... nawet miniaturowe krosno z metalu są dowodem żywego zainteresowania uczestników świetlicy ZPB im. Kunickiego codziennym życiem swojej fabryki.

Świetlica ta, to niewątpliwie jedna z najlepszych na terenie przemysłu włókienniczego. Ożywiony ruch w bibliotece, zawsze pełna czytelnia pism, ożywiona praca w poszczególnych sekcjach: samokształceniowej, muzycznej, baletowej dowodzą, iż świetlica ZPB im. Kunickiego spełnia swoje zadania na odcinku kształcenia świadomości mas robotniczych, wiąże je jeszcze ściślej z doniosłymi zadaniami produkcyjnymi.

Niestety, nie wszystkie są takie jak ta. A więc świetlica ZPDz im. Kasprzaka. Podobno jest. Figurę przynajmniej w kartotece związków zawodowych. Kierowniczka tej świetlicy pobiera stałe wynagrodzenie miesięcz-

ne, a jednak trudno byłoby odnaleźć ślad jej pracy w rozmowie z załogą. Bo właściwie świetlica ta nie istnieje. Zamieniono ją na magazyn przędzy, a kierownictwo zakładu uważało, że sprawa tym samym została załatwiona.

Co gorzej podobnego zdania jest także i kierowniczka owej nieistniejącej świetlicy. Jak oświadczone nam bowiem w fabryce, mimo iż otrzymała ona zastępczy, wprawdzie bardzo niewygodny lokal na świetlicę, nie potrafiła zorganizować normalnych zajęć świetlicowych dla załogi fabrycznej.

Załoga nie korzysta z czytelnicy, akcji samokształceniowej, nie mówią już o aktualnej propagandzie pogładowej, gazecie ściennej, czy poszczególnych sekcjach: muzycznej, recytatorskiej czy baletowej.

Podobnie wygląda sprawa z świetlicą ZPDz im. M. Buczka. I ta świetlica „zaginęła”, pochłonięta przez mieszczący się tam żłobek. Wprawdzie sytuacja o tyle jest tu lepsza, że kierownictwo świetlicy usiłuje zmieścić normal-

ne zajęcia w jednym, wydzielonym pokoju, niemniej z powodu trudności lokalowych nie może ona spełniać swego zadania.

Przykładów tego rodzaju jest więcej. Niejednokrotnie świetlice posiadające wspaniałe warunki lokalowe śpią z winy kierownictwa, zdarza się też i tak, że akcja kuleje wskutek niezrozumienia wielkiej roli świetlicy fabrycznej przez dyrekcję zakładową.

A przecież na przykładzie takich świetlic jak ZPB im. Kunickiego, czy ZPB im. Harnama, gdzie kierownictwo wraz z Radą Zakładową pracuje ofiarnie, gdzie potrafiono skupić liczny aktyw zakładowy — widać, iż świetlica nie tylko jest pożyteczną rozrywką po pracy, ale i wielką pomocą w pracy. Pomaga ona bowiem mobilizować wysiłki załogi w realizacji zadań produkcyjnych, doprowadza do świadomości robotników naczelną dźwieszka naszego Rządu i Partii.

Wniosek jaki z tego pobieżnego dość zestawienia wynika, jest jasny: świetlica fabryczna to potrzebny oręż w kształtowaniu świadomości mas, dlatego też spotkać się powinna z pełnym zrozumieniem dla swych potrzeb i troskliwą opieką ze strony kierownictwa zakładowego. (w)

Ziemniaki obiera się w... biurze! Brudy i nieporządki muszą zniknąć z wszystkich miast

Wojewódzka Rada Narodowa przeprowadza w dalszym ciągu kontrole sanitarne miast w województwie łódzkim. Meldunki kontrolerów zawierają dużo ciekawego materiału.

„Gospoda spółdzielcza” w Łęczycy nie przypomina w niczym lokalu uspołecznionej jadalni. Ziemniaki obiera się w... biurze, tam też przygotowuje się mięso, a obok za biurkiem

urzędniczka wykonuje normalną pracę biurową.

Do magazynu mięsnego gospodyni wchodzi się, a raczej — wskakuje — przez dół kloaczny, niczym nie nakryty. Magazyn znajduje się tuż nad dołem.

Komisja stwierdziła zresztą na ulicach i podwórzach Łęczycy ogólne zaniedbanie. Władze miejskie nie potrafiły dotąd pokierować odpowiednio akcją oczyszczania miasta.

W Wieluniu do najbrudniejszych i najbardziej zaniedbanych obiektów należy masarnia PSS „Tecza” i warsztat Spółdzielni Stolarzy.

Kilkakrotnie już różne komisje stwierdzały w masarni „Tecza” zły stan sanitarny. Spisywano protokoły, kierownictwo zobowiązywało się do poprawy warunków i... nic nie zrobiono.

Niedbałego kierownika postanowiono przekazać władzom w celu ukarania.

Na ulicach miasta wala się pełno złomu, nieszczyjących cegieł, gruzu...

W spółdzielni mleczarskiej w Ozorkowie pracownicy chodzą w brudnych ubraniach, nie używają fartuchów ochronnych. Bańki, w których dostawcy przynoszą mleko, uszczelniane są brudnymi gazetami i szmatami.

Oto kilka charakterystycznych zaniedbań. Tym razem jednak nie skończy się chyba na protokołach. (u)

To gra teatr amatorski Kolejarze szerzą kulturę Pozyteczna działalność brygad artystycznych

Zarząd Okręgowy Zw. Zaw. Kolejarzy w Łodzi prowadzi intensywną pracę w dziedzinie kulturalno-oświatowej i artystycznej na terenie podległych sobie świetlic.

Kolejarze okręgu łódzkiego posiadają już 40 zespołów artystycznych, w tej liczbie 13 teatralnych i 16 śpiewających.

Do najlepszych zespołów teatralnych zaliczyć należy zespół dramatyczny w Kozuszkach, który wystawił sztukę Galisa i Isajewa „Wzywa was Tajmyr”. Ostatnio zespół ten przebywał na gościnnych występach w Zakopanem.

Drugim przodującym zespołem teatralnym jest zespół przy dyrekcji okręgowej PKP w Łodzi, który wystawia obecnie sztukę Czeschowa pt. „Wieczór”.

Artyści-kolejarze wyjeżdżają stale do świetlic robotniczych. Ostatnio zostali zorganizowane specjalne brygady artystyczne, które wyjeżdżają ze specjalnie opracowanym programem do państwowych gospodarstw rolnych i spółdzielni produkcyjnych.

Opieka nad matką i dzieckiem przedmiotem obrad sesji R. N.

Dnia 19 bm., tj. w czwartek, o godz. 17, w sali Związku Zaw. Prac. Budowlanych, przy ul. Piotrkowskiej 232 (róg Brzeźnej), odbędzie się IV tegoroczna sesja Rady Narodowej m. Łodzi.

Na porządku obrad znajdują się między innymi sprawy związane z dalszym rozwojem opieki nad matką i dzieckiem, a w szczególności sprawy przedszkoli, żłobków itp. Na sesji zatwierdzone będą również plany pracy poszczególnych komisji Rady Narodowej.

Osoby, które otrzymały imienne zaproszenia, niewątpliwie z nich skorzystają i przybędą na sesję. Prezydium RN rozesłało również zaproszenia do Okręgowej Rady Zw. Zaw. i terenowych ogniw organizacji politycznych i społecznych, aby jak największej liczbie przedstawicieli społeczeństwa umożliwić uczestniczenie w obradach.

W dniu wczorajszym odbyła się kolejna sesja Dzielnicy Rady Narodowej Łódź-Sródmieście.

Poza omówieniem i zatwierdzeniem planów pracy komisji na drugi kwartał br., dyskutowano na temat poprawy warunków sanitarnych i komunalnych w śródmieściu w związku z odbywającym się „miesiącem czystości”.

Robotnicy łódzcy dokładają swe cegiełki do odbudowy Stolicy

Przy 60 proc. łódzkich zakładów pracy istnieją lokalne komitety odbudowy Warszawy. Ostatnio komitet taki powstał również przy Akademii Medycznej. Członkowie komitetu wygłaszają będą prelekcje, które zapoznają społeczeństwo z celem zbierania funduszy na odbudowę stolicy i tym samym przyczynią się do dalszej popularyzacji tej akcji.

Jak dotąd, nie utworzono jeszcze komitetów odbudowy Warszawy w wielu dużych fabrykach, a m. im. w ZPB im. Stalina, ZPB im. 1 Maja i ZPB im. Szymańskiego. A szkoda! Bo i robotnicy tych zakładów chcieliby także dorzucić swoją cegiełkę do dzieła odbudowy stolicy. (r)

Młodzież wiejska tańczy i śpiewa Po występie w Łodzi 90-osobowy zespół „Mazowsze” wyjedzie do Zw. Radzieckiego

Przed dwoma laty znany kompozytor Tadeusz Stygielski, wzorując się na doskonałym radzieckim zespole im. Piatnickiego, zorganizował Państwowy Ludowy Zespół Pieśni i Tańca „Mazowsze”.

W skład 90-osobowego zespołu weszła najbardziej uzdolniona młodzież wiejska z rejonu Mazowsza. Repertuar tego zespołu, zarówno w pieśni jak i tańcach opiera się na oryginalnej twórczości ludowej.

Zespół „Mazowsze” będziemy mogli oglądać w Łodzi w dniach 22 i 23 kwietnia. Da on dwa występy o

godz. 19-iej w sali Państwowego Teatru im. St. Jaracza oraz jeden w dniu 23 bm. o godz. 15 dla młodzieży szkolnej, studentów i członków Zw. Zaw. Bilety na występy będzie można nabyć w placówkach „Orbisu”.

Z Łodzi zespół „Mazowsze” udaje się na gościnne występy do Związku Radzieckiego.

Jedną z ciekawszych imprez artystycznych „Artosu” w najbliższych dniach będzie także Recital Chopinowski Henryka Sztompki, organizowany w ramach Festiwalu Muzyki Polskiej.

Recital odbędzie się 21 kwietnia o godz. 19.30 w sali Filharmonii.

Młodzież w akcji oszczędności

Otwarta w gmachu PKO w Warszawie wystawa Szkolnych Kas Oszczędności obrazuje kilkuletni dorobek młodzieży woj. warszawskiego, biorącej czynny udział w ogólnokrajowej akcji oszczędności. Przedstawione na wystawie eksponaty — zabawki, serwetki, torby — wykonane są przez uczniów szkół ogólnokształcących i zawodowych całkowicie z oszczędzonych odpadków skórzanymi i włókienniczymi. SKO inicjują również pożyteczną akcję zbierania ziół, hodowlę jedwabników i zwierząt futerkowych. Na zdjęciu: Fragment wystawy.

Wędrowki po województwie — To nasz „Fameg”!

Budowlę tę mieszkańcy Radomska nazywają po prostu „gigantem”. I nie ma chyba w całym mieście osoby, której nazwa ta byłaby obca. O „gigancie” mówią uczniowie, mówią o nim najstarsi radomszczanie.

Nie w tym dziwnego. Budowla „Famegu”, czyli Fabryki Mebli Giętych to — jedna z największych inwestycji Planu 6-letniego w powiecie radomszczańskim. Teren, na którym stanie fabryka, zajmuje ponad 8 hektarów.

Zatrzymujemy się przed betonowym ogrodzeniem, otaczającym teren budowy. Wszędzie ruch. Pełno robotników. Jedni pracują przy wykopach, inni przy murarce. Po całym terenie jeżdżą ciągnięte przez konie małe wózki z gliniastą ziemią.

Lokomotywa sapiąc wtacza powoli wagony z materiałem budowlanym na teren wykopów.

Praca na budowie trwała całą zimę. Ciężko było wtedy, ziemia stała zamarażona. Przy wykopach trzeba było używać materiałów wybuchowych. Z nadejściem wiosny praca stała się lżejsza. Niwelowanie terenu postępuje szybko naprzód.

Coraz wyraźniej zarysowują się kontury olbrzymiego 400-metrowego

wykopu. Za kilka miesięcy rozpocznie się tu roboty przy budowie wielkiego kompleksu fabryki.

Ludzie pracujący na budowie „Famegu” — to zgrany zespół. Zespołowemu jest tu praca w brygadach, zespołowe też współzawodnictwo. Wszystkich łączy rytm wyteżonej pracy, każdy troszczy się o jak najszybsze wykonanie powierzonych mu robót.

Wyniki uzyskiwane we współzawodnictwie mówią same za siebie. Trudno wymienić która z brygad jest najlepsza, wszystkie przekraczają ustalone normy.

Chlubą budowli jest brygada Antoniego Woźniaka, która wykonuje 201 proc. normy. Niewiele gorszy od niej wynik osiąga brygada Czesława Góreckiego, która wyrabia 197 proc.

Godnie powitają pracownicy budowy „Famegu” zbliżające się Święto Pracy, które postanowili uczcić zakończeniem do dnia 30 kwietnia budowy wszystkich budynków gospodarczych i wykonaniem 80 procent robót ziemnych.

Dzięki temu o kilka tygodni wcześniej rozpocznie się prace przy budowie głównego kompleksu fabryki — wcześniej też będzie można go ukończyć. (r)

